

2023. május 6. - Istentisztelet anyák napján

A legnagyobb szeretet

Énekek: 167 264,1 264,2-5 162,7 195

Lekció: Mt 15,21-28 A pogány asszony hite

[21](#) Jézus azután elment onnan, és visszavonult Tírusz és Szidón vidékére. [22](#) És ekkor egy kánaáni asszony, aki arról a környékről jött, így kiáltozott: Uram, Dávid Fia! Könyörülj rajtam! Leányomat kegyetlenül gyötri a gonosz lélek! [23](#) Jézus azonban nem válaszolt neki egy szót sem. Erre odamentek hozzá a tanítványai, és kérték: Bocsásd el, mert utánunk kiáltozik. [24](#) De ő így felelt: Én nem küldettem máshoz, csak Izráel házának elveszett juhaihoz. [25](#) Az asszony pedig odaérve leborult előtte, és ezt mondta: Uram, segíts rajtam! [26](#) Jézus erre így válaszolt: Nem jó elvenni a gyermekek kenyerét, és odadobni a kutyáknak. [27](#) Az asszony azonban így felelt: Úgy van, Uram! De hiszen a kutyák is esznek a morzsákból, amelyek gazdájuk asztaláról lehullanak. [28](#) Ekkor így szólt hozzá Jézus: Asszony, nagy a te hited, legyen úgy, amint kívánod! És meggyógyult a leánya még abban az órában.

Imádság:

Mennyei Atyánk, hála Neked az együttlétért, minden oltalomért... hogy együtt adhatunk hálát az édesanyákért, akik vannak, voltak vagy lesznek. Köszönjük az általuk kapott jókat.

Bocsásd meg a mulasztásokat, hálátlanságot... Adj számunkra igédben eligazítást, útmutatást... Közöld velünk szeretetedet. *Ámen*

„Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? De ha ő meg is feledkeznék, én akkor sem feledkezem meg rólad!” (Ézsaiás 49,15)

Ünneplő gyülekezet! Kedves Testvéreim!

Legendák vannak az anyai szeretetről... Olvastam valamikor egy ilyet arról, hogy egy fiú beleszeretett egy gonosz lányba és a szerelem annyira elvakította, hogy amikor a lány azt kérte, hogy hozza el neki az édesanyja szívét, akkor arra is kész volt. Amikor futott, kezében az édesanyja szívével, megbotlott és elesett. Az anya szíve pedig ezt kérdezte tőle: Nem ütötted meg magadat fiam? – Ugye, milyen érzélgős, megható, megkönnyezhető történet? De tényleg **csakán legenda**, és azért érezzük, hogy a valóság mégsem ilyen. Ezért ma **nem az anyai szeretetet állítjuk középpontba, hanem Istent**, aki az anyákat is a legjobban szereti.

Anyának lenni valóban kivételes **ajándék**... sokan nem is gondolnak arra, hogy az életük veszélyeztetése árán várják, hozzák világra gyermeküket... Attól fogva minden megváltozik, hogy gyermekük születik. Idővel aztán megmérettetik a sok elhatározás türelemről, kitartásról, kedvességről, amikor jönnek a nehézségek,

küzdelmek... Hányszor jön az **önvád**, mert nem sikerül elég jó anyának lenni... Szeretnénk azért az édesanyai küldetést megbecsülni, és felhívni a figyelmet arra, hogy az édesanyák **eszközök** Isten kezében, hiszen a gyermekeik csupán „kölcsonkapott” gyermekek, nem a tulajdonaik... és **nem is maguknak nevelik őket**. Istentől való megbízatusuk és felelősségük van.

Azonban **fordítva is igaz**. Nem csak a szülő neveli, formálja a gyermeket – Isten a gyermekek által formálja a szülőket, édesanyákat is. Az Úr Jézus nem véletlenül mondta, hogy **gyermekké kell lennünk** – azaz, mi is a mennyei Atya gyermekeiként éljünk. **Tőle tanuljuk** a bölcs, józan, féltő szülői szeretetet. Ez a szeretet nem kényeztet el, hanem bölcsen felméri, eldönti, mi a jó nekem... Ez a szeretet azt jelzi, hogy mindenkor lehet rá számítani.

Olvasunk a Szentírásban sok édesanyáról, akiknek a példájából tanulhatunk. De mégsem az embert kell kiemelni – hiszen tudjuk, az anyáknak is kell az erő, szeretet, türelem – és forrás, ahol mindazt megtalálják. Maguktól nekik sem telik rá...

Felolvasott történetünk **pogány** területen játszódik, ahova az Úr Jézus visszavonult, mert neki is szüksége volt csendre. Azonban nem maradt az ottléte titokban. Egy **pogány asszony** keresi Őt fel a beteg lánya érdekében. Azt nem tudjuk róla, hogy milyen anya volt, de azt igen, hogy egy nehéz helyzetben **a legtöbbet tette meg a gyermekéért**.

Beteg a lánya, ő pedig nem tud rajta segíteni, senki sem tud. De hallott Jézus hatalmáról, csodáiról, gyógyításairól és **hit fakad** benne: Neki van hatalma segíteni! Felkeresi Őt, és érkezésekor már messziről kiáltozva könyörög segítségért: *Uram, Dávid Fia, könyörülj rajtam!* A messiást látja Jézusban. Nem hagyja magát elverni Tőle, hiába próbálnak tőle a tanítványok megszabadulni. **Kitartóan kér**, a nyomorúsága és a hite ott tartja akkor is, amikor elutasítást tapasztal. Tudja, hogy **jó helyen kér**. Bár tudatában van, hogy neki, a pogány asszonnak nincs hozzá semmi „joga”, mégis Hozzá fordul, mert hisz az Ő hatalmában. Mint kiderül, Jézus látszólagosan elutasító magatartása csupán **a hitének a próbája**. A hite kiállta a próbát. Keveseknek mondott olyat az Úr Jézus, mint neki: *„Asszony, nagy a te hited.”*

Kedves Testvéreim! Amint látjuk ebből a történetből – vannak próbák, vannak nehéz élethelyzetek, amelyeket Isten arra használ fel – bizonyára azért is adja őket – hogy azokban **kezdjük Őt keresni**. Rájöjjünk, hogy Nála van a megoldás. Forduljunk Hozzá, vigyük Hozzá a gyermekünket (leginkább imádságban). Adjuk fel az önerőből próbálkozásokat, tudjuk kimondani, hogy ezt nem tudom, de Őrá bízom, mert Ő hatalmas. Íme, olykor éppen a bajok, a gyermekünk nyomorúsága az eszköz Isten keresésében, ez visz oda Őhöz. A megtapasztalt gyógyítás, szabadítás, segítség után pedig még **hálát is adhatunk a próbáért**, amely áldásunkra lett, mert enélkül nem ismertük volna meg Őt.

Kedves Testvéreim! Példa, bátorítás, üzenet ennek az asszonynak a cselekedete – és nem csak édesanyáknak. Arra ösztönöz, hogy a **gyermekünkkel való kapcsolatból ne hagyjuk Őt ki.** Vegyük komolyan, hogy nekünk is és a gyermekünknek is az Úr Jézusra van szüksége. Nagyon igaz egy anyák napi vers néhány sora:

*„Az az édesanya a legtöbbet tette, aki a gyermekét Jézushoz vezette.
A legszentebb utat neki megmutatta, az az édesanya a legtöbbet adta.”*

Igen, sokkal többet jelent az Úr Jézus ismerete minden tárgyi ajándéknál, anyagi jólétnél, emberi szeretet-megnyilvánulásnál. A **legtöbb, Jézusra mutatni,** mert Ő az élet, Benne jelent meg és jött közénk Isten szeretete. Legyen a szívünk vágya Őt megismertetni gyermekeinkkel. Őt, aki előbb szeretett minket.

Alapigénkben Isten Izráel népének ígéretet ad. Azoknak, akik Babilóniában vannak, idegenben, **fogságban,** távol hazájuktól, elszakítva a szülőföldjüktől. Helyzetük kilátástalan. Hosszú idő tel már el, és nem úgy alakultak a dolgok, ahogyan remélték, elcsüggedtek. Úgy élik meg helyzetüket, hogy talán már Isten is elfeledkezett róluk és magukra hagyta őket. Mit várhatnak még? Már a prófétai ígérek sem tudják őket felemelni, lemondtak már a jobb jövőről... De az Úr betartja ígéreteit. És a próféta által biztatja őket:

Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya, nem könyörül-e méhe gyermekén? De ha ő meg is feledkeznék, én akkor sem feledkezem meg rólad!

Kedves Testvéreim, az látjuk itt, hogy amikor Isten a szeretetét mutatja be, akkor azt úgy tárja elénk, hogy **túlmutat az anyai szereteten,** valami sokkal nagyobbra, magasabbra. Mert az Ő szeretete **nem olyan, mint** az édesanyai szeretet, hanem **sokkal nagyobb annál.** Mert az anyai szeretet csak emberi szeretet. Amely sokszor nagy dolgokat cselekszik, de olykor nagyon érthetetlen és szomorú dolgokat is művel...

Bizony, valljuk meg őszintén, nem minden édesanya önzetlen és önfeláldozó, nem minden édesanya képes lemondani a gyermeke érdekében. És nem minden anya édesanya... van, akinek ez az állapot teher, nyűg, akinek nem kell a gyermeke... És a gyermekek sem angyalok, sokszor nagyon is próbára teszik a szülő türelmét, idegeit – olykor annyira, hogy nem egy anya, apa szájából hangzott már el dühében, hogy „agyoncsaplak”. Nyilván, fel sem fogja ilyenkor, meg sem gondolja, hogy mit mondott. De ideges, mérges, tehetetlen... Erre telik tőlünk...

Megfeledkezik-e csecsemőjéről az anya? – tolmácsolja a próféta Isten üzenetét. **Költői kérdés ez.** Az lenne a válasz, hogy nem... De bizony, az anya el tud feledkezni gyermekéről! Bár ez nagyon szomorú – és nem csak úgy általában, hanem a gyermekre nézve nagyon is konkrétan... amikor magát valósítja meg benne vagy

fel/kihasználja a maga céljaira, önzően magának tartogatja... vagy éppen eldobja magától, megtagadja... Vannak elhagyott, otffelejtett, elvesztett gyermekek is...

Hányan ezért nem ismerhetik az anyai szeretetet, mert nem jutott nekik... Az viszont már egy teljesen más helyzet, hogy vannak, akik elveszítették az édesanyjukat, azért nem ismerik az anyai szeretetet.

Megfeledkezhet-e gyermekéről az anya? Bizony, megfeledkezhet, Isten ígéje szerint is: *De ha ő meg is feledkeznék, én akkor sem feledkezem meg rólad!* Isten szeretetében nincs okunk kételkedni, és nem fogunk csalódnni sem. Az Ő szeretete a miénkkel ellentétben tökéletes és el nem múló szeretet! Annyira, hogy nemcsak a babiloni fogságból hozta haza reményvesztett népét, hanem egy még nagyobb szabadítást is elkészített – mégpedig nekünk is.

Hiszen megígérte és elküldte Fiát, az Úr Jézus Krisztust, hogy megváltónk legyen. Engedte, hogy vállalja helyettünk bűneink büntetését a golgotai kereszten. Hogy halála által nyerhessünk bűnbocsánatot, és így a mennyei Atya gyermekeivé lehessünk. Az Úr Jézust befogadva tanulhatunk mi is igazán szeretni, egymást elfogadni és elhordozni, egymásnak megbocsátani és a rosszat is jóval viszonzni. Ebbe a szeretetközösségbe hív Ő minket is. Engedjük, hogy megajándékozzon Önmagával. *Ámen*

Úr Jézus Krisztus! Köszönjük a szeretetet, amellyel irántunk vagy. A reménytelenségben vigasztalsz és jövőt ígérsz. Áldunk a minden emberi szeretetet felülmúló szeretetedért, a golgotai keresztért és a megváltás üzenetéért. Azért, hogy nekünk is ígéred: nem feledkezel el rólunk és gondod van ránk.

Köszönjük, hogy javunkra válik a nyomorúság, ha a bajban Téged keresünk és Hozzád fordulunk. Áldunk a próbákért, amelyek Hozzád hajtottak minket és a hitünket erősítették.

Köszönjük az édesanyákat – kérünk, áldd meg őket. Akik most várják gyermeküket... akik küszködnek, megfáradtak, elcsüggedtek... hadd legyenek eszközök a kezedben a gyermekeik életére nézve.

Téged kereső, ismerő, szerető, hívő édesanyákért kérünk... akik szolgálatukkal a jövő generációját formálnák akaratom szerint. *Ámen*